

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ. ਫਲਸੋ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਹਰਕੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਆਨੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1263.

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952(1953 ਦਾ ਐਕਟ IV)- ਧਾਰਾ 8(2)(ਏ)-ਕੀ ਰੱਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ ਐਕਟ IV) ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) (ਏ) ਰੱਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਮੀਕਰਨ 'ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਰੋਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ।

22 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ 22 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗਰੋਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 31 ਅਗਸਤ, 1961 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ। ਅਤੇ

ਐਲ ਡੀ ਕੋਸ਼ਲ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਰਾਜ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) (ਏ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਠਾਇਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ 26 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇੜੀ ਗੰਗਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, 1 ਤੋਂ 4 ਵੀ ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਰਪੰਚ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਕਤ ਪੰਚਾਇਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 55-11/6 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(5) (1) ਅਧੀਨ ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਜਾਣ ਲਈ। ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਰੋਕਤ ਪਲਾਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਿੱਸਾ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:-

“ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਯੋਗਤਾ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਸਰਪੰਚ, ਗਗਨ ਖੇੜੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਪੰਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਸਭਾ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ- ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਅਦਲਤੀ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਭਾਗ 8 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਧਾਰਾ 101 ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 1953 ਦੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 13 ਜੂਨ, 1953 ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਵੋਟਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੋਟਾਂ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਿਣਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ. ਨਿਯਮ 42 ਤੋਂ 47 ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 42 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 43 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 46 ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) (ਏ) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਗੈਰ-ਕਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਂਚ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ - ਜੋਯਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ (1) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 143, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਦਿ (2), ਮੇਸਰਸ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (3), ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (4) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।), ਅਤੇ ਰਾਜਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਪਟਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਮੇਟੀ (5), ਪਰ ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2) (ਏ) ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ 2 ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਕਿੰਨੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਲਲਕਰ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਲੱਮ ਏਰੀਏਜ਼ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਖਣ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(1) (f) ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਲੀਲ ਉਸ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਈ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮਿਆਦ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਕਾਨੂੰਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲਾਭ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਘਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣਗੇ।" ਪੰਨਾ 1612 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੈ;

"ਆਧੁਨਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵੇਕ ਸੀਮਿਤ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੌਖੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ; ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਰੁਕਣ ਲਈ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਚਿਰ, ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਪਿੰਜਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ

ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਂਚ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਵੇਕ ਗੈਰ-ਕੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। "

ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ "ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ" 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਆਰ. ਤੇਂਡੋਲਕਰ (6) ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਐਕਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ-ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਜਾਂ ਸਮਝਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਮਤ ਵੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ: ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦਾ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਚੋਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ V ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ-

"(a) ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਟ ਭਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਾਂ

(b) ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਕਿ ਕੋਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਕਿ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(i) ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਤ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ, ਜਾਂ

(ii) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਜਾਂ

(iii) ਗਲਤ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ

(iv) ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੁਆਰਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ" ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 51 ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਭੌਤਿਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ" ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 54 ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਨਿਯਮ 63 ਉਹ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

"(a) ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ, ਜਾਂ

(b) ਨਿਯਮ 51 ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (i), (ii) ਜਾਂ (iii) ਜਾਂ (iv) ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ

(c) ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ

(d) ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੋਣ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 51 ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਜਾਂ (ii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ * * * * * >>

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1883 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ

ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1946 ਵਿੱਚ, 1947 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 13 ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। U.P. ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1947 ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 12-C ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਹਨ-

“(a) ਚੋਣ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਜ਼ਾਦ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ-

(i) ਕਿਸੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ; ਜਾਂ

(ii) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੁਆਰਾ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। U.P. ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਨਿਯਮ, 1947 ਦੇ ਨਿਯਮ 24, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12-C ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਥਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1933 ਦੀ ਧਾਰਾ 9, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਬੰਬਈ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 23 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ, ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿਸ ਨੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਹੀ ਆਧਾਰ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜੋ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 8(2) (ਏ) ਵਿਚਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਗ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ-

“ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ।”

ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 8(2)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੂਰਨ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸਿੱਟਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਖਰਚਿਆ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਚਿਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, (1) ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, (2) ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ (3) ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਰੱਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ ਲਾਈ (7), ਅਤੇ ਲੱਛਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੀਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (8)। ਸਥਿਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ "ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 537 ਵੀ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲੱਭਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਲੈਕਰ, ਜੇ., ਮਾਊਟ ਜਵਾਈ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (9) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਕੁਰੀ ਕੋਟਾਯਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (10) ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ

ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਜਿਲਦ 27 ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਬਿਆਨ ਪੰਨਾ 305 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

"ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ 'ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ' ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਨੇਲ (11), 'ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ', ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ' ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੀ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਸਟ, ਕਲਾ 6, 41/2. ਹਰਬਰਟ ਬਨਾਮ ਲੈਂਕਰਸ਼ਿਮ (12)।

ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ" ਜਾਂ "ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰਥਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਗਰਭਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਜਾਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਹੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ। ਧਾਰਾ 6(5) ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਚੋਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲ"। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਇਕਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਾਂ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡ ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਰੂਲਜ਼ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਐਂਡ ਬਰਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਯੂ.ਪੀ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ ਜਾਂ ਬੰਬੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100(2), ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਫਿਰ ਵੀ ਵਾਪਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਰਾਏ ਇੱਕ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 63(2) ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਓ ਕਿ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਮਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਇਕਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਰੋਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰ ਸਾਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਆਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ

ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ "ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ" ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲਚਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 8(2)(ਏ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਜੋ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਂਚ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ" ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰੁੱਟੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(5) ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਪ੍ਰੋਗੀ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(5) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਢੁੱਕਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (2) (ਏ) ਰੱਦ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)